POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický poučný a zábavný,

pro

SPOLOBYVATELY AMERIKY.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplácen pro Evr. st. a ost. Kontin. stojí $2.50 na rok. — Do Evropy $3.00 ročně.

Zásilky peněz

mají se registrovati, když použije se poštovních poukázek (Money Orders). Peníze přinášejí se v tom případě podávacím, jinak ukazuje pouzdro do rukou zasílatele, a tento musí je potom vlastní do psaní uvedeným pod rub. přivázati.

Kdo na místě posílání nemůže, obstarat směnku (Draft) na New York neb Chicago.

Malé částky mohou se zaslati v listech registrovaných. (Registered Letters) zasílány být. Za peníze ztracené v nedoručených listech nemůže redaktor odpovědnosti převzíti.

Rukopisy nikdy se nenavrácejí, nevyjma-li se zvláštním návrhu.

Všechny dopisy budiž ofrankovány.

"POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"

("PROGRESS OF THE WEST.")

is the leading republican journal published in Bohemian language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories, but principally in the West.

J. ROSICKÝ, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

small notices 10 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements:

One inch a year		$12.00
" "	6 Months	7.00
" "	3 "	4.00
" "	1 Month	1.50

Larger spaces by special contract.

Office: 118 Farnham Str.

Omaha, Neb., 23. října, 1878

Ubohý Tilden.

Neštěstí nepřichází nikdy samotno; tak zní staré přísloví. Pravdu toho poznal bývalý kandidát presidentství, Tilden do syta. Neštěstí jeho začalo s dnem, kdy se mu presidentská vosa do klobouku usadila. Nejprvé musil vydati "sudy" peněz, aby v demokratické konvenci nominaci dosáhl. To bylo první neštěstí, neboť jest, jak známo, lakomec a u takového jest vždy neštěstím, vydávati peníze. Pak musil "dělati" veřejné mínění a za uveřejnění pěti malých, několika řádkových odporučení, nabízel časopisům $3.50. To stálo zase peníze a tedy opět neštěstí. Potom nastaly volby. Vyhladověli honci volební již dávno se těšili na ty "sudy" peněz, buldozrové na jihu zadarmo nevraždili a nepronásledovali republikánské voliče na jihu a pan Tilden musil platit. Zase neštěstí. Po volbě viděl pan Tiden, že čítací výbory na jihu nehodlají ty vybuldozované většiny demokratické přijmouti a vyjednával s Andersonem v Louisianě, s McLin ve Floridě, i čítacím výborem v jižní Karolině o koupi rozhodnutí v jeho prospěch, ale nadarmo. Opět neštěstí. Počal tedy vyjednávati s Croninovým nosem z Oregonu, (jemuž pán Bůh dej lehké odpočinutí,—zemřel první dny tohoto měsíce) později s jedním, nyní též zemřelým, voličem z Nebrasky, však vše marno. Přišel tedy na myšlénku, sestaviti elektorální komisi. Ujednáno, vděláno. Ale komise rozhodnula proti němu. Mohlo by se souditi, že tím míra neštěstí jeho doplněna, jelikož nedosáhl po čem tak bažil a pro co tak mnoho obětoval. Ale ne a ne. Neštěstí pronásledovalo jej dále. Nejprvé byl zažalován pro nezaplacení povinné daně. Z toho, co advokát, byl by si houbec dělal. Věděl si jak pomoci z bryndy. Když přišlo onehdy k vyšetřování, nechal ukradnout knihy, v kterých stojí černé na bílém, že pan Tilden po kolik roků šidil sami, národ, o povinné daně. Však na neštěstí musel knihy vrátit. A nyní, aby míra neštěstí dovršena byla, přišlo na světlo jeho vyjednávání o podplacení voličů v jižní Karolině a Floridě. New Yorské *Tribune* padly do rukou, neví se dosud jakým způsobem, telegramy, nimiž se vyjednávání dělo a časopis ten počal některé z nich v prvních dnech měsíce tohoto uveřejňovati. Depeše ty pány byly v jižních, čili v tajemném písmu. Však což jest aby vzdorovalo důmyslu lidskému? Vždyť rozluštěny hieroglyfy egyptské, proč by nenalezl se klíč k tajemnému písmu depeší? Odhalení toto způsobilo sensaci nesmírnou. My, snažíce se vždy býti spravedlivými, odkládali s obeznámením čtenářstva našeho s tímto novým neštěstím p. Tildena, dokud by jsme neslyšeli též jeho obranu. Dle zprávy jeho otáleli po celé dva týdny, až si jej dobral *New Yorský Herald*, že snad jest s ním jako s onim Irčanem, který přiveden před soudce a otázán jak obyčejno, jeli vinen neb nevinen, odpověděl: "A jak to mohu vědět, dokud jsem neslyšel svědectví?" Konečně se pan Tilden ozval a my nevzháníme s plněním naší smutné povinnosti.

Depeši, které *Tribune* do ruky padly, jest několik set a vyvrtíš z nich sesla jasně a zřejmě hanebné a korupční vyjednávání o upsaní šťastných výborů ve Floridě a jižní Karolině. Nedostatek místa nám nedovoluje nám, sněti toho jest třeba, uveřejniti všechny ty depeše. Uvedem jen některé na ukázku,

VYJEDNÁVÁNÍ VE FLORIDĚ.

Jednateli Tildenovými ve Floridě byli Wooley a M. Marble. Jejich depeše z Floridy byly adresovány na Havemeyera a Peltona, synovce Tildenova a ex officio ředitele volební kampaně za Tildena.

WOOLLEY HAVEMEYEROVI 1. PROS.

Může Woolley dát sto tisíc dolarů méně polovice za jednoho více člena výboru pro Tildena?

HAVEMEYER WOOLLEYMU 1. PROS.

Board Fetch může učiniti potřebnou výlohu půl sta tisíce dolarů. Můžete říci složí v banku hned jak se dohodnete.

HAVEMEYER WOOLLEYMU 1. PROS.

Depeše došla; složí dolary umluvené. Nemůžete je ale dostat, dokud nedostane hlas člena.

MARBLE PELTONOVI 2. PROS.

Právě jsem obdržel návrh že obdržím kteroukoliv hodinu rozhodnutí výboru i certifikát guvernera pro Tildena za $200,000.

NEPODEPSANÁ DEPEŠE MARBLEOVI 3. PROS.

Depeše zde. Nábídka vysoká.

MARBLE PELTONOVI, 3. PROS.

Nábídka obdržena, že buď republikán na výboru dá hlas a neb spoluúčinkování při soudní při, čímž zabrání vržení volitelského hlasu za půl sta nejlepších Spojených Států písemností. Rozuměj tisícovky.)

NEPODEPSANÁ DEPEŠE Z NEW YORKU MARBLOVI, 4. PROS.

Depeše zde. Návrh přijímám, jestli stane se pouze jednou. Lépe poradit se s Woolley a jednat společně. Můžete mu věřit. Doba velmi důležitá a nemělo by býti nedorozumění.

Tyto telegramy myslíme postačí, podati nezvratného důkazu, že se vyjednávalo o podplacení výboru a že Tilden svolil k zaplacení $50.000 jednomu z voličů. Opatrně však připojil: "jestli stane se pouze jednou" a "lépe poradit se s Woolley." Měl strach, aby oba, Marble i Wooley, nevyjednávali každý na svou pěst a aby nemusil dvakráte za jednu věc platit.

VYJEDNÁVÁNÍ V JIŽ. KAROLINĚ.

V jižní Karolině měl Tilden pouze jednoho oprávněného jednatele, Smith M. Weed.

Telegrafická korespondence vedla se, jako ve Floridě, s Peltonem a Havemeyerem.

WEED HAVEMEYEROVI 13. LIST.

Pakli čítací výbor získán bude absolutně, složíte 30,000? Možná že vezme méně. Musíte jednat rychle.

Na telegram tento odpověď dosud nenalezena. Druhý den, 14. list. ujišťoval, že Hayes byl jistě zvolen, že Tilden má o 2600 hlasů méně než Hampton a je málo naděje a žádal, o $50.000. Na to obdržel následující odpověď:

Depeše zde. Můžete držeti do padesáti, pakli třeba. Třebas částečně slibovati vyhlídku do budoucnosti (rozuměj odměnu ve způsobě úřadu) ale hleďte aby se nesmlouvalo.

Však padesát ještě nedostačovalo a po delším smlouvání telegrafoval konečně Weed dne 18. listopadu.

Většina výboru jest získána. Stojí 80.000, které pošlete následovně: Jeden balíček 65.000, jeden 10.000 a jeden 5.000, samé bankovky 500 a 1000 dolarové, kteréž uloženy budou na vůli jejich a odevzdané až hlasy země Hamptonové (rozuměj státu Již. Karoliny) dány budou přátelům Tildena. Všechny tři balíčky nechť jsou poslány bez nápisu a této noci, vyjma že bych telegrafoval jinak. — — — Utište to hned a mějte peníze pohotově, aby došly v neděli večer do Baltimore.—

Tyto ukázky myslíme postačí.

Pan Tilden vymlouvá se, že on s ničím nevyjednával, že nemůže ani pomýšlení na dosažení presidentství takovým způsobem, že nic o tom nevěděl. Že by přátelé jeho byli vyjednávali, až dne 6. pros. se to dověděl. Že by ty telegramy nebyly poslané a neb že by křivě byly vyloženy, to netvrdí. Kdyby pan Tilden byl tvrdil to před 2 roky, snad by mu byl mnohý uvěřil. Za ty dva roky však mnohé se změnilo, pan Tilden jest znám národu co muž, který křivě přísahal aby několik tisíců daně ročně uspořil a který, aby své křivopřísežnictví ukrýl, knihy účetní sloupiti nechal. Proto pochůmu slova jeho nevěří nikdo. Každý soudí, že synovec jeho nejednal dle vlastní vůle, nýbrž dle návodu a nařízení svého strýce. Nikdo se nenechá klamati tím, že depeše, které jeho a jen jeho se týkaly a do jeho vlastního domu poslány byly, adresovány na jméno jeho synovce. Každý ví, že synovec vyjednával s vůlí a vědomím strýce svého. Každý ví, že chudák synovec nemohl vyjednávati o vydání 50 neb 80 tisíc dolarů bez vědomí svého bohatého strýce. Pan Tilden s rozhořčením odmítá každou myšlénku na dosažení kýženého cíle, přiznává však, že až dne 6. prosince když již vše zmařeno, se dověděl o vyjednávání tom. Pakli tomu tak a jestli jest tak cnostný a nevinný, proč pak nechal svého taškářského a korupčního synovce Peltona i po 6. prosinci zastupovati jeho zájmy ve Washingtonu?

Též pan Marble popírá. Čekal také přes týden, než se odvážil k odpovědi a zapřísáhá se, že on neměl své ruce v žádném špinavém prádle, že nevyjednával o nic takového a neposílal žádné telegramy takového znění. Pravda, že žádný z telegramů jemu připisovaných nenese podpis jeho. Jsou znamenané jménem "Moses." Však podivnou náhodou, na každý telegram podepsaný "Moses.", odpověděl Pelton Marbleovi. Pan Marble bude musel uvésti jiné důkazy, než se tvrzení jeho víra přiloží.

A tak ubohý Tilden upadá z jednoho neštěstí do druhého. Toto poslední odhalení bylo nepochybně pro něho nejosudnější. Snášel neštěstí svá dosud v té naději, že nalezne hojné odměny za dva roky v křesle presidentském. Však toto odhalení musí zaplašiti každou takovou naději. Národ americký neklesl dosud tak hluboko, aby usadil do křesla presidentského usvědčeného křivopřísežníka a korupčního pletichářе, jakým se pan Tilden býti osvědčil.

Jmenem lidskosti!

Vyzvali jsme minulý týden ku sbírání příspěvků pro rodiny české, kterým Indiáné povraždili živitele a zničili veškeren majetek. Učinili jsme tak jmenem lidskosti. Představme si postavení, v kterém ubozí od krvežíznivých rudochů zanechání byli. Jsouce v pustině, kde osadníků jen řídko, kde sousedé daleko vzdáleni a všichni začátečníci, všichni v potřebě, jsou zbaveni nyní všech prostředků životních. Potahy a dobytek jejich ukradeny, všechno jiné movité jmění, nevyjímaje ani letošní úrodu, která měla jim sloužiti za živobytí, zničeno; zima již přede dveřmi a sníh zahynutí hladem. To jest postavení všech, kteří divochům v cestě byli, to jest postavení všech osadníků českých v té končině. Však mnohem hroznější ještě jest postavení ubohých vdov, kterým manželé povražděni byli; sirotků, jichž otcové, jejich živitelové, shynuli smrtí ukrutnou. Kterémuž lidumilu, kterémuž Čechu, kterému člověku nehne se v prsou cit lidskosti, při pomyšlení na hrozné toto postavení krajanů našich? Kdož byl by tak zatvrzelý, aby hynoucím krajanům nepřispěl částkou třeba sebe menší? Žádný není tak chudý, aby aspoň maličkostí nemohl pomoci k ulevení bídy a nouze, k odvrácení snad smrti hladem.

"Čechové jsou národ dobrý" a proto doufáme hlas náš neušetane hlasem volajícího na poušti, že lidské ruce dle možnosti hojné příspěvky budou nepatrnou obětí "jmenem lidskosti", že ochotní povzbuzovatelé pilně vybízeti budou k přispívání, majíce na paměti, že "dvakrát dá, kdo rychle dá" a že sedáme svým soukmenovcům krajanům našim.

Marné omývání.

Demokratické listy, přinášejíce zprávu o objevením vyjednávání o podplacení šťastech výborů v již. Karolině a Floridě, vymlouvají Tildena, že měl příčinu se obávat, že ti taškářští republikáni chtěl jej ošidit a použil proti nim podplácení co stejné zbraně. Vzpomeňme si, která to vlastně bylo. Demokraté docílili násilím, zastrašováním a podobnými způsoby většinu v několika jižních státech. Mezi těmi byly též státy Louisiana, Florida a snad j. Karolina. V posledně jmenovaném státu napočítal nynější senator ze státu toho, Butler, pravidelnou bombu na černochy v Hamburgu, od čehož dostalo se mu názvu "Hamburg Butler." Asi padesát černochů bylo tam postřeleno a o tolik počet hlasů republikánských umenšen, mimo co se jich tou událostí nechalo zastrašit. Ve Feliciana okresu v Louisianě nevrhnut ani jediný hlas republikánský, ač obyčejně tam bývalo 2000 hlasů republikánských. Čítací výbory hodlaly zamítnouti hlasy s okresů, kde takovými způsoby nespravedlivá většina demokratická docílena byla; čítací výbory hodlaly konati svou povinnost, zákonem jim uloženou; hodlali konati to, k čemu vlastně utvořeny byly. Čítací výbory byly soudcem, který měl zloději kradené zboží odejmouti. Co tu učinil Tilden? Aby soudce ten neodejmul mu kradené to zboží, chtěl jej podplatiti. To jest pravý význam vyjednávání Tildena. Korupční jeho vyjednávání bylo dovršením buldozování a žádná omluva není s to smýti s Tildena tuto skvrnu, která objevuje jej teprvé v pravém světle.

"Anything to beat republicans."

V údivení čteme v Dennici Novověku následující:

Republikánská strana byla jak známo skoro po plných 14 ano 16 roků papírověneckou a jest dnes ještě v otázce té úplně a nesmířitelně rozštěpena. Zeleňáky co nesměnitelnou měnu sama stvořila, ona jest tedy otcem jejich; ale jakoby se za své dítě byla styděla, přikla mu právo jen poloviční. Předně ustanovila že nejsou dosti dobré, aby nimi placeny býti mohly úroky z dluhopisů Spoj. Států — příklad to v dějinách finančnictví neslýchaný — a za druhé naznačila je za příliš špatné, než aby cla z výrobků cizozemských měnou tou zapravováno býti mohlo. Jestli co, tak zajisté tato dvě fakta odsuzují finanční politiku republikánské strany. Nejprvé si udělá peníze a hned na to prohlásí, že jsou špatné a tudíž v jistých případnostech od věřitelů jejich a vůbec ní samé nebrané. Tak hrozného oslovství a řekněme hanebnosti nedopustila se dosud žádná slušná a o nevyčerpatelné výpomocné prameny opírající se vláda na své zemi. V těchto dvou ustanoveních hledati sluší hlavní příčinu, že naše papírové peníze byly považovány za špatné, v tom hledati sluší příčinu, že to tak dlouho trvalo, nežli nabyly rovnou hodnotu se stříbrem a zlatem.

Máme za to, že jen pouhá snaha vyhledávati chyby na straně republikánské mohla "Dennici Novověku" svésti k těmto výrokům. Každý člověk špetkou rozumu zdravého obdařený ví, že úpisy Spoj. St. nebyly by nalezly odbytu, kdyby úroky splatitelné byly v zeleňákách kolisajících v ceně. Každý člověk špetkou rozumu obdařený ví, a "Dennice Novověku" věděla až do letoška, že zeleňáky nějsou peníze, nýbrž nezáročitelné dluhopisy a že nikdo by nepůjčil ani národu ani jednotlivci ani jediného centu, když by dlužník chtěl platiti úroky z úpisů svých jinými nezáročitelnými dluhopisy. Každý člověk jen špetku rozumu mající ví, že všichni národové platí na úroky své dluhopisy penězy—tvrdou měnou a že proto není "příklad to v dějinách finančnictví neslýchaný," nýbrž scela nutný u všech národů, u všech semi a vždy. Proto každý ví, že vláda Soustátí musela též nabídnouti a platiti úroky ze svých dluhopisů v *penězích*, v tvrdé měně. Každý, kdo jen ta nejmenší špetka rozumu má, ví, že by nenalezly nynější 4 procentové úpisy odbytu, kdyby úroky nebyly platitelné v *penězích*, že by proto nebylo lze umenšiti o celou třetinu každoroční vydání na úroky. A jelikož k placení úroků potřebovaly tvrdé měny, proto a pro žádnou jinou příčinu, uložily Spoj. St. placení cla ve měně tvrdé. Kdyby nebyly toho učinily, byly by přinuceny kovové peníze kupovat, aby měly jim platit úroky. Měli jsme vždy za to, že Tenášové "Dennice" ilitají se k nejinteligentnějším tenášům. Však když "Dennice" odváží se jim toto předložiti, patrně je za takové nepovažuje.

Kdo jest vinen?

Neočekávané ukrutenství spáchané od hrstky divochů na osadnících v severozápadním Kansasu zavdalo příležitost k mnohostrannému obviňování vlády a kladení zodpovědnosti za neštastnou událost tu před její dveře. Nemáme v úmyslu omlouvati koho koliv, kdo nedbalosti neb lhostejností k nešťastnému tomu výsledku přispěl; sami vyslovili jsme před dvěma týdny, že jen hříšná nedbalostí přičítati možno, že ona tlupa Indiánů nebyla potřena dříve, než severního Kansasu dostihla. Chceme pouze poukázati, kde dle našeho náhledu vada leží.

Okolnosti, mezi kterými nejzávažnější jest, že ona tlupa Indiánů měla sebou ženy a dítky, jsou důkazem, že nebyla to pravidelná tlupa bojovná a potvrzují zprávu z jednatelství, že účelem odchodu jejího bylo, navrátiti se do bývalého domova. Že však vůbec odejíti mohli v tak velkém počtu z territorie, bylo patrně nedbalostí jednatele, který hlavně vše co následovalo zavinil.

Však i správa vojenská dopustila se chyby veliké, že opomenula zameziti rudochům cestu k severu v čas. Od odchodu rudochů z territorie až k jich dostihnutí Kansas Pacific dráhy, blíže kteréž sveden první s nimi boj, uplynuly celé dva týdny a bylo tedy dost času dostatek vojska vstříc jim vrhnouti. Máme za to, že nestalo se tak ze dvou příčin. Jedna příčina a snad hlavní, byla, že známo bylo, že není to tlupa válečná a nebyly tedy obavy, že dopustí se velkých přechmatů. Druhá příčina byla nepochybně lhostejnost. Již po delší dobu vede se spor o to, zdali řízení záležitostí Indiánských, které dosud jest pod správou civilní, svěřeno býti má správě vojenské, kteráž si toho přeje. Že tato tlupa uprchla z reservace, bylo správě vojenské nepochybně vhod jelikož nabyla nový důvod pro to, aby vzaty záležitosti indiánské z rukou civilních a byla lhostejna, jestli dříve neb později Indiáné dostiženi budou. To jest dle náhledu našeho, kde vina spočívá: na správě indiánské pro nedbalost, na správě vojenské pro lhostejnost.

Notičky.

‡ V minulé válce spojovali se a sympatisovali demokraté s rebely; nyní v míru spojují se a sympatisují s nepoctivostí, čímž požadavek vydati absolutní peníze jest; obé bylo a jest záhubné republice a patrno tedy, že demokraté jsou nepřátelé republiky.

‡ Pro 11 demokratů zvolených v Ohio za poslance do kongresu vržena byla většina 19.780 hlasů. Pro 9 republikánů zvolených tamtéž vržena většina 30.838. Jest tedy většina republikánská v Ohio pro poslance 11.058. Však vzdor této většině zvolili méně poslanců než demokraté, následkem nespravedlivého rozdělení okresů volebních. Spravedlivá demokracie!

‡ Zeleňácká strana požaduje vydání *absolutních peněz* jichž hodnota by spočívala na bohatství země. Snad pohne je k přemýšlení, když sdělíme, že papírové "peníze" největší a bez odporu v prostředcích svých nejbohatší říše, říše Ruské, platí pouze 46 procent a papíry turecké pouze 38 procent. Proč pak nedovedou absolutní cár ruský udržeti směnku svou měnou papírovou na stejné ceně s měnou tvrdou?

‡ Rytíři smutné postavy jsou nyní naše "neodvislé" listy. Dříve mohly udatně mávati sbraní "korupce a Butlerovství," však od té doby co demokratický pokladník státní v Missouri, dva tucty okresních pokladníků demokratických v Ohio a mnoho tuctů demokratických pokladníků ve všech státech se spronevěřili a následovali příkladu Tweedova; a co krátí velikost korupce, Butler, jehož jméno snesobhovalo jim vše co bylo špatného, stal se opět dobrým demokratem, musí o korupci býti z ticha. Dříve mohli statečně hlásat, že se jim jedná o zásady, však od té doby co opustily zásady tvrdé měny, co opustily "pravého boha" a kloní se "zlatému telleti," se jim každý vysměje špetnouli ještě slova o zásadách.

‡ Na naše slova konečně vždy dojde. "Pokrok Západu" zastával se horlivě znovu zavedení stříbrné měny, "Slavie" tomu houževnatě odporovala. Později však uznala, že znovuzavedení stříbrné měny byl jeden z toho malého počtu prospěšných zákonů, které minulý kongres přijmul.—Když minulý kongres, nebera ohledu na právo a spravedlnost, rozhodoval spory o místa poslanecká šmahem ve prospěch demokratů, když dosadil Pattersona z Colorado až zvolen byl protivník jeho, radovala se "Slavie", že opět jeden spor o poslanectví "šťastně" rozřešen. "Pokrok Západu" odsuzoval ten čin demokratického kongresu dle zásluhy. Poslední číslo "Slavie" podává důkazu, že časopis ten uznává nyní nepravost onoho rozhodnutí, neboť ve zprávě o volbě v Colorado praví:"— — — kongresník Patterson jenž připuštěn byl do kongresu následkem formální chyby volební, pro kterou volba republikánského kandidáta za platnou uznána nebyla ač fakticky zvolen byl, jest nyní poražen; a to mu v plné míře patří, an nikdy zasednout neměl na místo, ku kterému jej většina lidu nezvolila."—*Pokrok* Západu od prvopočátku dokazoval, že Tildenova "Reforma" jest lžireformou, že Tilden byl politický pletichář po celý svůj věk a stavěl se býti opravcem jen proto, aby dostal se k presidentství a nejnovější odhalení více než potvrzují naše slova.

‡ V Chicagském "Věstníku" se dočítáme, že nebyl vydavatel jeho žalován od p. Zdrůbka; že p. Z. pouze ohlásil soudu, že chce žalovati, ale žalobu nepodal. "Věstník" dále jistí, že jest připraven tvrzení svá o p. Z. opodstatniti, jelikož má důkazy v ruce.

‡ "Slavie" odpovídá na článek Rozvahy "Z minulých časů" následovně:

A to je to nejkrásnější. Ten čtverák pan O. sice přiznává se, že slova K. Jonáše *nepamatuje*, a přece uvádí co povídal! Nechceme užíti drsných výrazův, abychom takové jednání náležitě pokárali. Pan O. sám prý kdysi doznal že je "poctivá ale spletená hlava," protož to připíšeme raději na účet té pramilionské spletenosti. Způsobem uvedeným dovedla by též jen spletená hlava mluvit, a takovou nebyl K. Jonáš obdařen. Starostlivý pan O. nechať jen se uspokojí: finanční náhledy Jonášovy jsou dnes *naviváš* takové, jaké byly r. 1876.

"Diblík" vyzývá všecky česko-americké listy k otisknutí delšího článku, v kterém ostře kárá "Slovana Amerického" pro časté jeho poklesky mluvnické. Článek ten počíná:

"Quo usque tandem, Slovane Americký zneužívati budeš — jméno "Slovana"?

Quo usque tandem—trpěti budete Vy česko-američtí navináčové to pizdění řečí českých, to lámání ji kolem, to mrzačení a hanobení, jaké na ni páše vydavatelství "Slovana?" Ohledy stranou! Mlčeti k tomu jest pomáhati. Povinnost poctivého novináře káže, vystoupiti proti takovému ostouzení češtiny, povolání novinářského a kažení čtenářstva."

Předplačte se na Pokrok Západu, nejlacinější při své velkosti český list ve Spoj. Státech.